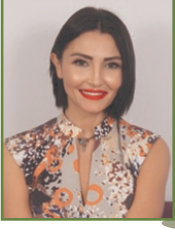

Keskin Seline

Zeytinyağı Akademisi Edebi
Kurul - Gazeteci, Yazar
Zeytine Dair Dergi Genel Yayın
Yönetmeni, Söke, AYDIN

"BEN ZEYTİN AĞACIYIM" HERKESİNİM VE KİMSENİN DEĞİLİM

Çocukluğuma dair b u r n u m d a n gitmeyen 2 koku var. Biri; sobanın üzerinde kış günleri k ı z a r t t ı ğ ı m ız kestane kebabın kokusu, diğeri ise sabah kahvaltı masasını saran salamura zeytinin o

beni benden alan; keskin, iştah açıcı kokusu. Memur çocuğuyum; tek bir meskenim olmadı benim. Tayin edildikçe babam, o il senin, bu ilçe benim gezdik durduk. Çok sayıda insan tanıdık, çok sayıda kültürle iç içe geçtik. "Nerelisin?" diyenlere tek kelimeyle Ankara, İstanbul, Ağrı, Karşılıym diyemedim." Nerelisin?" sorusunun yanıtı "Türkiyeliyim!" oldu bende. Dolayısıyla farklı coğrafyalara ait farklı lezzetleri de tanıdım zaman içerisinde. Ancak kim derdi ki dönüp dolaşıp beni benden alan, o sabah kahvaltılarının vazgeçilmez lezzeti, ekmeğime katığım; yeşili ayrı, kırmızı ayrı, tuzlusu, tuzsuzu, selesi, salamurası ayrı; zeytinin anavatanına yerleşip, bir de zeytin üzerine çalışan bir fabrikada 4 yıl boyunca görev alacağım Hayat işte bazen tesadüflerden ibarettir derler de inanmayız çoğumuz.

Çalıştığım firmamla yollarımız 2016 Nisan ayında keşişti. Son olarak 11 yıl boyunca Ankara'da Haber Editörü olarak görev yaptığım televizyon kanalından ani bir kararla istifa edip, daha önce hiç gelmediğim Didim'e yerleşme kararını almamla başladı Ege serüvenim.

Birçoğu için emeklilik hayalı olan küçük sahil kasabası fikrini ben 40'lı yaşlarda gerçekleştirmiş oldum böylelikle. Deniz, güneş, doğa her şey muhteşemdi ilk birkaç ay. İlk birkaç ay diyorum çünkü mevsim yazdı, tatilin tadını doyaya çıkarmak güzeldi, cepte de birkaç kuruş paramız vardı. Hayat bize güzeldi anlayacağınız. Ancak hazıra dağ dayanmaz tabi, birikimler yavaş yavaş erimeye başlayınca iş arayışına girdim ister istemez. İşte o zaman bir zamanlar sadece sabah kahvaltılarının vazgeçilmez lezzeti zeytini ve maharetlerini daha yakından tanıma fırsatını yakaladım

Kurumsal İletişim Yöneticisi unvanıyla girdiğim firma, Türkiye'nin en büyük yerli üretim kontinü sistem zeytinyağı makinalarını yapıyordu. Dalından toplanmasıyla başlayan zeytinin o muhteşem serüvenine her aşamasıyla tanık olma fırsatını da bu sayede kazanmış oldum. Sağlığımıza değen bu sihirli değneğin hangi ellerde oluşup insan hayatıyla nasıl buluştuğunu görmek inanın dünyanın en güzel filmi izlemek gibiydi benim için.

Zeytin önüme hep bir kimgiye bürünmüş şekilde gelmişti o güne kadar. Yöresine göre aldığı isimleri ve

çeşitlerini az çok bilirdim hepsi bu. Meğer ne de zahmetliymiş öyküsü.

Dalından sofraya gelene kadar meğer ne maceraları varmış. Düşen her damla alın terinin toprağa bereket getirdiği; çekirdeğinden, posasına her şeyinin değerli olduğu kutsal bir meyveymiş zeytin.

Aynı insan hayatı gibiymiş gelişimi önce her şeyden habersiz dünyaya gözünü yeni açmış bir çocuk gibi yeşil ve ham, sonra biraz güneş görüp yağmur aldığı anda başkaldıran bir ergen gibi sarı ve telaşlı, ardından yavaş yavaş pişmeye başladığını hissettiğinde kızıl ve heyecanlı, sonunda ise geçirdiği sürecin verdiği rahatlıkla siyah ve olgun.

Eski Ahit'e göre zeytin, refahın ve bolluğun sembolüdür. Ve yalnız Eski Ahit değil, tüm kutsal kitaplarda zeytin ağacı; kutsallığın, bolluğun, adaletin, sağlığın, gururun, zaferin, refahın, bilgeliğin, aklın, arınmanın ve yeniden doğuşun, kısaca insanlık için en önemli erdem ve değerlerin sembolüdür.

Tarih öncesi çağlardan beri doğada bulunur ve Akdeniz kültürünün önemli bir parçasını oluşturur. Yeryüzüne bir armağan olarak indirildiğine inanılır. Yaprağından çekirdeğine her şeyiyle şifa veren bir armağan hem de. Bulunduğum coğrafya zeytinin tam da kalbi. Hasat zamanı Ege'yi saran, bilmeyenler için genzi yakan acılık, bilenler için ise nimet sayılan zeytin kokusu müjdecisidir verimin bereketin ...

Verdiği emeğin mahsulünü almak sevindirir yetiştiricisini. Zor ve meşakkatli bir süreçtir çünkü. Delidir aslında, başına buyruk üstelik. Kayanın dikenin arasından büyür gider. Aşılınıp meyveye durduğunda sular durulmaya başlar ve zamanla içinden hakikati çıkar. Onun da baş edemediği sıkıntılar vardır. Zamansız yağın dolu, meyvelere bir kene gibi yapışan zeytin sineği, baş düşmanı olur o yılki hasadın.

Her aşaması kutsal bir ritüel gibidir. Dalından toplanıp, yağını akıtana kadar geçen süreç, evliliğe hazırlanan nazlı bir gelinin öyküsüyle örtüşür.

Kısaca; binlerce yıllık bir öykü bu... Bir bakıma Akdeniz ülkesinin ve uygarlığının öyküsü. Toprakla beslenen, emekle yükselen, sevgiyle güçlenen bir öykü. Zeytinin öyküsü.

Meyveleri refahın ve bolluğun simgesi. Yaprakları zaferin, aklın ve barışın müjdecisi. Zeytin demişler ona. Ağaçların ağacı. Gövdesi boğum boğum... Kabuklarında yüzyılların izi. Yaşı yüz, yüz elli, iki yüz, belki üç yüz elli. Zeytindir o. Kökleri derindedir. Çok derinde. Geçmiş zamanların büyüsunü fısıldar kulaklarımıza: "Ben insanlıkla birlikte büyüdüm... Ve geleceğe dönüktür yüzüm." Zeytin derler ona. Geçim kaynağıdır pek çok insanın. Anlayana çok şey anlatır. Ona dikkatli bakın.

"Ben zeytin ağacıyım." Herkesinim ve kimsenin değilim. Siz gelmeden önce de buradaydım, siz gittikten sonra da burada olacağım.